HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

כל האסורין [גבי מזבח] אוסרין בכל שהן. אפי' נתערבו אחד באלף כולן אסורין למזבח אם אינו ניכר. וכולהו משכחת להו דאינן ניכרין אבל טרפה לא משכחת לה אלא כדמוקים לה במסכת זבחים בפרק כל הזבחים שנתערבו (דף עד:) כגון שנתערבה דרוסת חזאב בנקיבת הקוץ אי נמי בולב טרפה ואליבא דר"א דאמר לא יקרב: **גמ'** **וקשיא ן.** התם[1] מאי אפי' דקאמר דהא קתני כל הזבחים שנתערבו בחטאות הממות דמשמע אחד מן הזבחים נתערב בהרבה חטאות הממות ואפי' אחד דהיתר ברובו דאיסור כולן[2] אימותו ומאי[3] קאמר[4] פשיטא לן דכ"ש דכי הוי איסורא יותר טפי[5] (וגבי איסור) [6] פשיטא דימותו דהא איסור רובא: **ומשניין.** התם דהכי קתני כל הזבחים שנתערב בהן אחד מחטאות הממות דמשמע דאחד חטאת נתערבה בזבחים[7] כשהיו הרבה ואפילו אחת דאיסור ברובו דהיתר כולן ימותו ולא בטיל חד בייניהו ולמה לי למידחל ולמיתני הכא: **התם הוא.** גבי חטאות הממות ושור הנסקל: **דאיסורי הגלה גינהו.** ומשום הכי חשיבי ולא בטלי: **אבל.** הני דאמתי' רובא ורבא דמותרין באכילה להדיוט דבהכי עסקינן שרבא או רבא על פי עד אחד דאינה נסקלת בכך או שהבעלים הודו ומודה בקנס פטור אימא ליבטלו קמ"ל מתניתין: **ובזבחים** [עב.] **גרסי'[8] מו ואי אשמועינן הא דתמורה ה"א הכא הוא דלגבוה אתיא ומשום הכי לא בטלי וירעו עד שיתאחו ויאכלם הדיוט אבל מילתא דלהדיוט נמי אסורה אימא ליבטל קמ"ל התם יתומו לאפי' לגבי הדיוט לא בטיל דאי בטיל[9] לימא ירעו עד שיוממו וידפו ויאכלם הדיוט: מגינא התם בזבחים** [עא.] **(ברובא) אחד מן הזבחים שנתערב ברובא ונרבע דחולין ירעו עד שיסתאבו ויצא דמי היפה שבהם קרבן מאותו הממין.** כלומר ממין אותו קרבן שנתערב בהן אם שלמים היו יצא דמי יפה שבהן שלמים דיד הקדש על העליונה ואם עולה היתה יצא דמי היפה עולה. אלמא שמעי' מהתם דלא בטלי ברובא: **הדא בחולין.** מתני' דהכא מיירי בנתערבו כשהן חולין ואחר כך הקדישן והיה הזבחים מיירי בנתערבו כשהן קדושים **להתם קתני כל הזבחים: אבל.** הכא

[1] **כל** האסורין לגבי מזבח אוסרין בכל שהן [2] הרובע והנרבע והמוקצה והנעבד [3] והאתנן [4] ומחיר [5] והכלאים [6] והטרפה [7] ויוצא דופן איזהו מוקצה [8] המוקצה לעבודת כוכבים הוא אסור ומה שעליו מותר ואיזהו [9] הנעבד כל שעובדין אותו הוא ומה שעליו אסור [10] וזה וזה מותר באכילה: **גמ'** אמר מר אוסרין בכל שהן [11] דלא בטלי ברובא תנינא [12] כל הקדשים שנתערבו בחטאות [13] מתות או בשור הנסקל אפי' אחד ברבוא ימותו וקשיא לן [14] מאי קאמר [15] הכי קתני נתערבו בהן מחטאות מתות או שור הנסקל אפילו [16] ברבוא ימותו איצטריך ס"ד אמינא [17] התם הוא דאיסורי הגאה אבל הכא דלאו איסורי הגאה אימא ליבטל ברובא קמ"ל [18] ורובע ונרבע נמי [19] תנינא [20] נתערבו [21] רובע ונרבע ירעו עד שיסתאבו וימכרו ויביא בדמי [22] יפה שבהן מאותו הממין אמר רב כהנא אמריתה לשמעתא קמיה דרב שימי בר אשי [23] אמר לי חדא בחולין וחדא בקדשים וצריכי דאי אשמועינן גבי קדשים משום דמאיס אבל גבי חולין אימא [24] ליבטלי ובחולין נמי תנינא [25] ואלו אסורין ואוסרין בכל שהן ליין נסך [26] ועבודת כוכבים [27] וציפרי מצורע [28] ועורות לבובין [29] ופטר חמור [30] ובשר בחלב [31] ושור הנסקל [32] ועגלה ערופה [33] וחולין שנשחטו בעזרה [34] [ושעיר המשתלח] הרי אלו אסורין ואוסרין בכל שהן צריכי [35] דאי אשמועינן התם [36] (דאיסורי הגאה דלא בטלי אבל הכא ליבטלי) ואי אשמועינן הכא דלגבוה דמאיס אבל להדיוט אימא [37] איסורי הגאה ליבטלו ברובא [38] מגלן דאסירי לגבוה דתנו רבנן [39] מן הבהמה להוציא רובע ונרבע והלא דין הוא ומה בעל מום שלא [40] נתעבדה בה עבירה פסול לגבי מזבח רובע ונרבע שנעבדה בהן עבירה אינו דין שאסורין לגבי מזבח חורש בשור וחמור יוכיח שנתעבדה בו עבירה ומותר לגבי מזבח מה לחורש בשור וחמור שאין חייבין מיתה תאמר ברובע ונרבע שחייבין מיתה טול לך מה שהבאתה הרי שנתעבדה בהן עבירה בשני עדים נעבדה בהן עבירה על פי עד אחד או על פי הבעלים מנין אמר רבי שמעון אני [41] דן ומה בעל מום שאין [42] התראת שני עדים פוסלתו מאכילה הודאת עד אחד פוסלתו מהקרבה [43] ברובע ונרבע שהודאת שני עדים פוסלתו מאכילה אינו דין שהודאת עד אחד פוסלתו מהקרבה ת"ל מן הבהמה להוציא רובע ונרבע והא אתיא מדינא[44] (לא אתיא) אמר

כל האסורין: אבל הכא דלאו איסורי [הגאה] נינהו אימא ליבטלו ברובא וכפ' התערובת (זבחים עא:) קתמר ומי אשמועי' הכא ה"א להדיוט אריין קמ"ל הך דקתני התם ימותו ואפי' להדיוט אסירי: **והרובע** והנרבע. התם בפרק התערובת (שם) משני [45] מי מהתם מי קתני בכמה והכא קתני בכל שהוא והך דהתם איצטריך לאשמועינן תקנתא [46] (והכא משני להו לעלמא): **חורש** בשור וחמור יוכיח שנעבדה בו עבירה ומותר למזבח. כדלרשינן [47] מאלה אי אתה מקריב אבל אתה מקריב קדשים שנתעבדה בהן עבירה: **טול אתה מה שהבאתה.** פרש"י ולו פירכא היא מהאי טעמא הרי שנתעבדה בה עבירה בשני עדים כלומר הרי יש לך להביא בדין זה אותו שני עדים מעידין בו שרבע או שנרבע דהא ולאי חייב מיתה ואסור לגבוה על פי עד אחד אז או על פי הבעלים מנין לך דאסורין לגבוה אי לא מקרא שהיה לריכא דנלאו לגבוה אי לא נמי דמיתה ואסור לגבוה על פי הבעלים דמשמע דאינה נקבעה לגבוה אי לא מקרא דל